

Panevėžio apygardos teismas panaikino pirmos instancijos teismo nuosprendžio dalį, pagal kurią Troškūnų Švč. Trejybės parapijos klebonas Saulius Filipavičius buvo pripažintas kaltu dėl aplaidaus parapijos buhalterinės apskaitos tvarkymo ir savo ūkio apskaitos tvarkymo. Išteisintajam nereikės mokėti pirmos instancijos teismo jam paskirtos 80 MGL (3012 Eur) baudos.

Bylą pagal S. Filipavičiaus apeliacinį skundą išnagrinėjęs apygardos teismas nusprendė, kad klebonas turi būti išteisintas, nes nepadarė veikos, turinčios nusikaltimo ar baudžiamojo nusižengimo požymių.

Panevėžio apygardos teismas nuosprendyje nurodė, kad nesutinka su Anykščių teismo rūmų išvada, jog visiškai negalima nustatyti 2003–2017 m. S. Filipavičiaus ūkininko ūkio veiklos, turto, įsipareigojimų dydžio ir struktūros, nes S. Filipavičius nevedė ūkio apskaitos, nefiksavo įvykusių ūkinių operacijų, nepateikė tyrimui visų reikalingų buhalterinės apskaitos dokumentų.

Aukštesnysis teismas atkreipė dėmesį, kad S. Filipavičius. niekada neatsisakė pateikti reikiamus dokumentus, o pajamų ir išlaidų žurnalo kopiją jis pateikė papildomos apklausos metu. Todėl teismas konstatavo, kad nors kratos metu ir nebuvo rasti bei paimti visi Ūkio apskaitos dokumentai, tai nereiškia, kad tokie dokumentai apskritai neegzistavo ir kad ūkio buhalterinė apskaita nebuvo vedama (daugiau informacijos galite rasti [buhalterinės paslaugos](#)).

Teismas taip pat nurodė, kad jokios aplinkybės nepagrindžia apylinkės teismo išvados, kad pateikti ūkio apskaitos dokumentai buvo užpildyti ne laiku. Lietuvos teismo ekspertizės centro akte nurodoma, kad, tikėtina, jog vienoje grupėje esantys įrašai parašyti tuo pačiu šratinuku, tačiau, apygardos teismo įsitikinimu, tai niekaip nepagrindžia to, kad įrašai padaryti ne laiku, t. y. tik pradėjus ikiteisminį tyrimą.

Be to, apygardos teismas rėmėsi dviejų auditorių bei pakartotiniu specialistės tyrimu, kurie patvirtino tik nereikšmingus ūkio buhalterinės apskaitos tvarkymo neatitikimus. Taigi teismas padarė išvadą, kad S. Filipavičiaus ūkio veiklą, turtą, įsipareigojimų dydį ir struktūrą galima nustatyti, kaip to reikalauja įstatymas.

S. Filipavičius buvo nuteistas ir už tai, kad aplaidžiai tvarkė Troškūnų Švč. Trejybės parapijos buhalterinę apskaitą, susijusią ne su pajamų gavimu iš ūkinės-komercinės veiklos, bet iš tikinčiųjų grynaisiais pinigais už religinius patarnavimus ir rinkliavų.

Apygardos teismas pažymėjo, kad Buhalterinės apskaitos įstatymas, Pelno nesiekiančių ribotos civilinės atsakomybės juridinių asmenų buhalterinės apskaitos ir finansinių ataskaitų sudarymo ir pateikimo taisyklės netaikomi su bažnyčios religinėmis paslaugomis susijusiai veiklai, t. y. su aukų gavimu grynaisiais iš tikinčiųjų, todėl kaltinimas S. Filipavičius pažeidus minėtų teisės aktų nuostatas pareikštas visiškai nepagrįstai.

Teisėjų kolegija taip pat atkreipė dėmesį, kad Lietuvos Respublikos ir Šventojo Sosto sutartis „Dėl santykių tarp katalikų bažnyčios ir valstybės teisių aspektų“ numato, jog bažnyčios, koplyčios ir kiti sakralūs statiniai, naudojami sielovados, karitatyviniams, socialiniams, švietimo ir kultūros tikslams, neapmokestinami valstybiniais mokesčiais. Sutartyje taip pat nurodoma, kad valstybė neapmokestina savanoriškų aukų bažnyčiai ir aukų, skirtų jos sielovados, švietimo ir karitatyvinei veiklai.

Teismas pažymėjo, kad pagal aptartą teisinį reguliavimą tikinčiųjų aukos bažnyčiai priklauso išimtinai bažnyčios kompetencijai, ir valstybė šių lėšų buhalterinės apskaitos vedimo nereguliuoja.

Jolita Gudelienė

Panevėžio apygardos teismo pirmininko padėjėja

